

Koningen en Priesters

Hans van de Lagemaat

Het is voor velen geen onbekend gegeven dat veel van de beelden, waarheden en benamingen in de Openbaring hun wortels hebben in het Oude Testament, ofwel de Schriften van Israël. Zo treffend is dit dat het feit zich als het ware aan ons opdringt dat Israël ook in dit laatste Boek van de Bijbel een voorname rol speelt. In een eerder artikel (juni 2003) hebben we al eens stilgestaan bij 'Gods dienstknechten' als benaming voor Israël. Het eerste vers van de Openbaring begint met die benaming: '...om Zijn dienstknechten te tonen de dingen die haast geschieden moeten.'

Eveneens al in het eerste hoofdstuk lezen we:

'En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader.' (vs. 6).

Koningen en priesters is een van de thema's van de Openbaring. De NBG'vertaling leest hier beter, mede vanwege het gebruik van betere Griekse teksten:

'en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor Zijn God en vader gemaakt.'

De combinatie koninkrijk en priesters vinden we tevens in Openbaring 5:10. Opnieuw NBG'51:

'en Gij hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde.'

Ongetwijfeld ziet deze benaming ook op die grote belofte voor hen die deel zullen hebben in de eerste opstanding, en over wie de tweede dood geen macht meer heeft:

'zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen duizend jaren.' (Openb. 20:6).

In vers 4 van ditzelfde hoofdstuk blijkt het om een hele bijzondere groep mensen te gaan, en dus niet over alle gelovigen van alle tijden en alle plaatsen in het algemeen.

'En ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en deszelfs beeld niet aanbeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden en heersten met Christus, de duizend jaren.'

Allereerst moeten we letten om de woordjes 'met Christus' en 'met Hem' in respectievelijk vers 4 en vers 6, want om Hem gaat het tenslotte in de Schrift. Hij is een Koning en een Priester. In Israël was deze combinatie van ambten ondenkbaar. Daarom is die profetie van de Spruit in Zacharia 6:13 zo'n bijzondere: 'Hij zal Priester zijn op Zijn troon.' Dat verwijst naar de periode van de duizend jaren. In ditzelfde gedeelte gaat het over het bouwen van de tempel. Als we niet menen deze woorden te behoeven te 'vergeestelijken', en ook de woorden *'als koningen heersen op de aarde'* in Openbaring 5:10 serieus nemen, dan beseffen we dat het hier gaat om een nog toekomstige heilsbedeling, volgend op de periode van grote verdrukking.

Christus als Priester - Koning. Zoals gezegd onder de koningen van Israël was dit ongekend, maar toch noemt de Schrift in Genesis zo'n priester - koning, en de schrijver van de brief aan de Hebreëen legt grote nadruk op hem. Melchizedek als een type van Christus. (Hebreëen 7). Melchizedek wordt overgezet als koning der gerechtigheid; hij was de koning van Salem. koning des vredes. (Heb. 7:2). En tevens noemt de Schrift Christus,

'Priester in der eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.'
(Heb. 6:20; 7:3, 17, 21; Ps. 110:4).

Maar over welk volk, of over welke groep mensen gaat het, dat het voorrecht krijgt priesters van God en Christus te zijn, en met Hem te regeren de duizend jaren?

Als de Schrift ons geen enkele aanwijzing zou geven, dan zouden we in het duister tasten, en slechts kunnen gissen, of de belofte

zonder onderscheid op iedere gelovige toe kunnen passen, zoals zo vaak gedaan wordt. Maar de Schrift geeft ons wel aanwijzingen.

'Nu dan, indien gij naarstig Mijn stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn. En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die gij tot de kinderen van Israël spreken zult.' (Ex. 19:5, 6).

Hier staat het. Koningen en Priesters. Drie maanden na de uittocht uit Egypte. Gesproken tot de kinderen van Israël en tot niemand anders.

Ja, maar hoe zit dat dan met 1 Petrus 2:9, zult u zich misschien afvragen.

'Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.'

Let allereerst op de overeenkomsten tussen dit Schriftgedeelte en dat van Exodus 19. De aangesprokenen worden in beide *'een heilig volk'* genoemd. En *'Mijn eigendom'* van Exodus 19:5 is parallel met *'een verkregen volk.'* In beide teksten wijst het op een bezitting.

Ten tweede, tot wie richtte Petrus zijn brief eigenlijk? Het is

'aan de vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galatië, Kappadocië, Azië en Bithynië.' (1 Pet. 1:1).

Als we tevens beseffen dat Petrus een apostel der besnijdenis is, dan lijkt het weinig twijfel of het gaat hier over de verstrooide Joden.

Ligt het niet voor de hand om in de groep gelovigen in de Openbaring, die koningen en priesters worden genoemd, getrouwe kinderen van Israël te zien?

Getrouw? In welk opzicht? Gods Woord is duidelijk. Zij worden onthoofd om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en zij hadden het beest en deszelfs beeld niet aanbeden, en zij hadden het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand. (Opb. 20:4).

'De getuigenis van Jezus en het Woord Gods' is een uitdrukking eigen aan de Openbaring. Zie Openbaring 1:2,9; 6:9;12:17;19:10. De toorn van de draak, de oude slang richt zich met name tot de vrouw, en hij gaat oorlog voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden van God en de getuigenis van Jezus Christus hebben. (Opb. 12:17). En wie, denkt u, dit hoofdstuk overdenkend, wordt er hier bedoeld met de vrouw?

Deze groep getrouwen wordt onthoofd. Een opmerkelijke parallel lezen we in Openbaring 6.

'En toen Het het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen dergenen, die gedood waren om het Woord Gods, en om de getuigenis die zij hadden.' (vs. 9).

Hun klacht was: Hoe lang? En het antwoord dat zij kregen was:

'totdat ook hun mededienstknachten en hun broeders vervuld zouden zijn, die gedood zouden worden, gelijk als zij.' (vs. 10, 11).

Gelijk als zij. Dat betekent, op dezelfde wijze als zij. Hier wordt een specifieke wijze van ter dood brengen bedoeld. En moet dat niet dezelfde zijn als in Openbaring 20:4?

Nu we toch in Openbaring 6 zijn. Deze gedoden zag Johannes onder een altaar. De gedoden van Openbaring 20 ziet Johannes op tronen. Aan welk ambt denkt u bij het woord altaar? En welk bij het woord troon? Jawel, priester en koning. Is Gods Woord niet wonderlijk?

Koningen en Priesters met Christus. Het is voorbehouden aan een selecte groep gelovigen uit de kinderen van Israël. Koning en priester te zijn ligt verborgen in de naam Christus of Messias. Die betekent gezalfde. En de enigen die we in het Oude Testament gezalfd zien worden zijn koningen en priesters. En... de benaming gezalfden wordt voor het zaad van Abraham gebruikt:

'Tast Mijn gezalfden niet aan, en doet Mijn profeten geen kwaad.' (Ps. 105:15).

Ziet u de innige verbinding tussen Christus en Israël? Hun toekomst ligt in Zijn handen en Zijn komst op aarde staat niet los van Israël.